

Протокол

№

гр. София, 15.03.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 15.03.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **12305** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване разпоредбата на чл. 142, ал.1 от ГПК вр. с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09.23 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Т. Б. К. – редовно призована, явява се лично и с адв. Ч. с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ директор на дирекция „Общински строителен контрол” в Столична община – редовно призован, представлява се от юрк. С. с пълномощно от днес.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалба, административната преписка и приложените към тях писмени доказателства.

ДОКЛАДВА постъпило изисканото от съда с разпореждане от 25.01.2019 г. дело административно дело № 11701/2018 г., II отделение, 52 състав.

АДВ. Ч.: Поддържам жалбата. Моля да се приемат доказателствата. Не възразявам да се приеме административната преписка. Запозната съм с всички писмени доказателства и не възразявам същите да се приемат. Водя допуснатия ни свидетел.

ЮРК. С.: Оспорвам жалбата. Моля да се приеме административната преписка. Няма

да представям нови доказателства. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА писмените доказателства, които се съдържат в административната преписка, приложена по административно дело № 11701 по описа за 2018 г., II отделение, 52 състав.

В залата се въведе воденият свидетел.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към събиране на допуснатите гласни доказателствени средства.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

С. С. М. – 49 годишен, женен, неосъждан, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 290, ал. 1 от НК.

ОБЕЩА да каже истината.

На въпроси на съда и страните свидетелят отговори: Т. К. и нейното семейство познавам от 80-те година, тъй като моята баба притежава имот, който е в съседство до стопанисвания търговски обект на Т. К.. Говоря за павилиона, който се намира в[жк]на [улица]. Другият обект, който е там, първоначално беше магазин, а впоследствие заведение за бързо хранене. Имам имот по наследство в близост до този на г-жа К.. На [улица]има разположен търговски обект, който е вид заведение за обществено хранене. Става въпрос за трафопост, който първоначално беше магазин впоследствие стана заведение за обществено хранене, а до трафопоста бе монтиран въпросният павилион. Т. К. постави павилиона около 2000 г., нямам конкретен спомен. В този период живеях непосредствено близо до мястото и съм наблюдавал и присъствал на построяването, поставянето и развитието на павилиона. Въпросният павилион беше монтиран на фундамент с бетонова основа. Той беше метален, червен на цвят с рекламни надписи на „Кока Кола“. В него предлагаша скара, бира, кафе и др. Впоследствие беше извършено периферно строителство от павилиона. Беше отлята основа, бетонова площадка. На основата беше иззидан около метър, метър и двадесет зид, който е с итонг и тухли. Отгоре беше направена покривната конструкция, която е дървена, състояща се от греди и облицовка с дъски и между покривната конструкция и зидания около метър, метър и половин зид беше монтирана алуминиева дограма и всъщност те станаха един монолитен обект. Те се свързаха. В момента настоящият павилион се явява кухня на трафопоста и пристройката, която е неразделна част от трафопоста. Покривната конструкция е свързана с трафопоста и отстрани е изграден зид, който оформя втората част на заведението. П. е облицован с дъсчена облицовка. Той се явява вътрешна част на едно заведение с две части. Спомням си хората, които го изграждаха. Те имаха схема и чертеж. Доколкото знам обектът беше узаконен. Впоследствие ми стана известно, че г-жа К. има правен спор с Община „П.“, тъй като, доколкото ми е известно, собствеността на терена е нейна собственост. Въпросният трафопост е изграден от бившето Енергоснабдяване, като той съдържа два елемента – единият е трафопоста, който е свързан със захранването и втория елемент е въпросният търговски обект. Първоначално той беше аптека, след това хранителен магазин и впоследствие ресторант. Към настоящия момент заведението работи. Теренът е нейна собственост, а трафопоста е собственост на Ч. една част, а другата част е спорна. Т. К. е имала договорени наемни отношения с Община „П.“, които е заплащала, но същевременно тук е същността на спора. На практика павилионът

представлява кухнята на заведението и прилежащата площ. Ако бъде разрушен въпросният павилион ще се наруши целостта на целият обект. П. така е свързан с трафопоста, че е невъзможно неговото отделяне и съществуването му като самостоятелен търговски обект. Аз имам спомен от 80-те години и това първоначално беше аптека. После беше изградена една площ, която някои я наричат градинка, но вътре в тази градинка има три търговски обекта трафопоста с магазин, стопанисван от г-жа Т. К., пункт за гориво и един павилион, в който се продаваха електроматериали. Впоследствие този обект от магазин за хранителни стоки стана ресторант и след това беше монтиран въпросният павилион и нямам спомен и не знам дали към онзи момент тя е притежавала имота или впоследствие го е придобила, но павилионът е изграден от нея. П. е изграден от масивна метална конструкция и беше положен върху фундамент от бетонни основи непосредствено свързан конструктивно с трафопоста. П. е трайно прикрепен към земята. СЪДЪТ освободи свидетеля.

ЛИЧЕН РАЗПИТ на жалбоподателката К.: През 1991 година наехме помещението в трафопоста. През 1999 година закупахме този павилион, който поставихме до трафопоста. След една или две години, не мога да си спомня точно кога, помолих Община „П.“ за разширение към павилиона и той беше покрит. Постройката, която се води „Бърза закуска“ е разширение към павилиона. Той остана вътре в самата постройка и стана като кухня. Облицована е във вид на битова къща с бетон и два реда плочки сложени от вътрешната страна. Ние го монтирахме през 1999 година. Когато го монтирахме трафопоста не беше узаконен и павилионът не беше узаконен. Имам проект за трафопоста имам и за павилиона. След това, когато поискаме разширението, за да го покрием и да работим през зимата, направихме трети проект, който е за разширението на павилиона и за това се води разширение към павилиона. П. сам по себе си не съществува като самостоятелен обект. Той е свързан с трафопоста. Има два изхода понеже към трафопоста беше магазин, след това го направихме като механа с четвърти проект. Свързахме кухнята с едната врата и от другата страна, където е бара също свързахме с врата. Двата бара са свързани с врата и кухнята е свързана с врата. Имам всякакви разрешителни и четири проекта за целия обект. Плащахме наем, но през 2009 – 2010 година в кризата бяхме задълбочили наемите, някъде около 4-5 наема не бяхме плащали и общината отказа да ни преподпише договора. Започнахме да водим дела. Нямам договор с общината от 2010 – 2011 година на парична основа. П. е 11-12 кв. м, а цялата площ, която е покрита е 60 кв. м. П. не може да се отдели от повърхността на земята и да се премести на друго място с цел да бъде използван за търговски нужди. Той е здраво закрепен за земята. Той е метален. От вътре има изграден тънък итонг.

АДВ. Ч.: Моля да ни бъде допусната СТЕ и в тази връзка представям писмена молба, като моля съда да ми предостави възможност да формулирам и допълнителни въпроси, тъй като беше установено, че павилионът не е преместваем обект. Представям и моля да приемете за сведение на съда два броя експертизи. В имота има няколко помещения. За всички имаме заповеди за събаряне или заповеди за премахване.

ЮРК. С.: Не се противопоставям на искането за допускане на СТЕ.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА заключение на СТЕ със задачи, посочени в днес представената от жалбоподателя молба, както и задачи, които ще бъдат формулирани допълнително от адв. Ч. в писмена молба в 14-дневен срок от днес.

НАЗНАЧАВА за вещо лице инж. Т. В. Т.; телефон за връзка: 0888 620 432.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение в размер на 250 лв. вносими от жалбоподателя в 14-дневен срок от днес.

ДАВА възможност на жалбоподателя в 14-дневен срок от днес да формулира допълнителни задачи за вещото лице.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 31.05.2019 г. от 09.00 часа, за която дата и час страните редовно уведомени.

ДА СЕ УВЕДОМИ вещото лице.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09.49 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: